

Motiverne igennem og ser, at den højtærede Minister, støttet paa den Sagkundskab, der staar bag ham, erklærer, at det lader sig gøre ved Hjælp af dobbeltsporede Færger at føre Godstrafikken over, saa bør man være beroliget dermed. Men alle disse Udtalelser angaaende det farlige og ubekvemme ved Farten over Lille Bælt munde ogsaa ud i dette ene: vi maa for alting have Broen! Der var et æret Medlem, der udtalte sig særdeles smukt om det i Gaar. Han kom med en Udtalelse, som ikke var mig helt fremmed; jeg har hørt lignende Udtalelser ved tidligere Lejligheder. Det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage). Han sagde: Vi maa have Broen, for naar vi faa den, knytte vi vore splittede Landsdele sammen. Overordentlig smukt! Selv det ærede Medlem for Middelfart (Lohmann) kunde ikke have sagt det smukkere. Men jeg har hørt Udtalelser af lignende Art tidligere, og derfor gør det ikke det Indtryk paa mig, som det maaske kan gøre paa enkelte andre Medlemmer. Formaålet at knytte de splittede Landsdele sammen er ophøjet i og for sig, men der kan ogsaa bag en saadan Udtalelse ligge andre Formaal, som ere mindre skønne og mindre tiltalende. Jeg er vis paa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds fremkom med denne Udtalelse ud af et — ja jeg kunde sige smukt og godt Hjerte, at det virkelig var hans Mening, at vi skulde bringe dette store Offer for at knytte de splittede Landsdele sammen; men der er ingen Tvivl hos mig om, at adskillige ville benytte disse smukke og for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds saa sande Udtryk af ganske andre Hensyn. Hvem husker f. Eks. ikke, da vi havde Jærnbanetakstloven til Behandling, hvorledes Kjøbenhavnere sagde til os: Skaft os denne Jærnbanetakstlov; den vil binde de enkelte Medlemmer af Folkesamfundet tættere sammen; vi vilde trække Skagen og Kjøbenhavn ned til hinanden o. s. v. Særlig i Kjøbenhavn var denne Tanke ret levende, og idelig og idelig lød dette: vi maa samle sammen paa det splittede Folk, og det sker ved, at vi faa de billigere Takster. Men er der nogen, der tror, at det er saa ophøjet og patriotisk alt sammen? Nej, jeg har en Anelse om, at adskillige af dem, der tidlig og sent benytte saadanne Udtalelser, have den Tanke liggende bagved: vi elske saa inderlig de Jyder og Fynboer, men vi elske dem alle inderlig, saa længe de have en velspækket Pengepung; naar den først er lænset, kan det være, at Kær-

ligheden svinder. Saaledes kan der ogsaa i denne Udtalelse om at samle de splittede Landsdele ligge noget, som er mindre kønt. Jeg gentager for ikke at blive misforstaaet, at jeg selvfølgelig ikke tror, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds havde andre Tanker bagved end dem, der netop laa i hans Ord.

Undersøger man saa en lille Smule nærmere, hvordan det forholder sig med denne Bro, som er anslaaet til 15—16 Millioner, ser man en Udtalelse i Anmærkningerne af den højtærede Indenrigsminister, der lyder saaledes: „Ved et saa omfattende Anlæg, der maa udstrækkes over flere Aar, vil man selvfølgelig altid kun være i Stand til at danne sig et omtrentligt Skøn over Udgifternes Størrelse“. Med andre Ord, sagt paa almindeligt Dansk: man har en Formodning om, at Broen kan bygges for 15—16 Millioner Kr., men der er heller ikke det mindste i Vejen for, at Summen kan gaa højere op. Det ærede Medlem for Middelfart, som jo talte i Favn af Broen, og som ikke tør antages at ville stille dette Foretagende i et alt for ugunstigt Lys, sagde: Ja lad os gaa ud fra, at det vil koste 20 Millioner Kr. Men det spiller ogsaa en Rolle. Naar nu, som jeg mener, Færdighedsforholdene saa godt kunne bestrides, om ikke just ved de bestaaende Anlæg ved Lille Bælt, saa ved en Forbedring af dem, er det, jeg vil henstille, om man ikke skulde tage under Overvejelse, om det er forsvarligt nu at bevilge 60,000 Kr. til en Undersøgelse af, hvad Omkostningerne ville beløbe sig til ved en saadan Brobygning. Lad os vente dermed, indtil Færdighedsforholdene over Lille Bælt trods Forbedringer vise sig utilstrækkelige! Vi have da Tid nok til at tage Spørgsmaalet om Broen under Overvejelse.

Det er af mange Talere anført, at det er Godstrafikken, der kniber med dernede. Ja det kan godt være, at det er saa, og jeg vil selvfølgelig meget nødig have, at letfordærlige Varer, som det staar anført i Anmærkningerne, skulle tage Skade ved at blive opholdte der. Men er det nu dog ikke saaledes, at det er den overhaandtagende Persontrafik med de mange efter hinanden kørende Hurtigtog, der næsten umuliggøre, at Godset kan blive ført over i rette Tid, de stedse større og stærkere Krav om hurtigere og hurtigere Personbefordring og flere og flere Tog? Denne stærke Udvikling af Persontrafikken gør, at Godstrafikken i mange Henseender bliver sat til Side for Hensynet til de Bekvemmeligheder, de rejsende ønske at op-